

søgt, og hvad der er af den Slags, skal blive tilstillet det kongelige Bibliotek til Indordning i dettes Samling, og saa vidt jeg forstod Finansudvalget, var man ogsaa der tilfreds med denne Ordning. — Finansudvalget har ikke ønsket, at Lønnings-tillægene i Rigsarkivet skulle beregnes paa den Maade eller ud fra den Forudsætning, som er opstillet i Anmærkningerne, og jeg har ikke noget at indvende imod Finansudvalgets Betragtning; den skal blive taget til Følge. — Man har taget Forbehold over for en Skolebygning i Jellinge. Jeg haaber ikke at dette Forbehold skal føre til en Nægtelse, thi ganske vist er det 35,000 Kr. til en Skolebygning, men det er en betydelig Skolebygning. En Skolebygning med mere end een Etage paa Landet er altid et temmeligt stort Anlæg. Her er Lærerboliger og meget store Skolestuer, og naar Kommunen skal betale en Trediedel, tror jeg, at man temmeligt trygt kan lade Byggeforetagedet gaa sin Gang; Kommunen er tilvisse ikke interesseret i, at det bliver dyrere end fornødent. En Sammenligning med Skaarup kan i Virkeligheden ikke foretages med noget Udbytte, thi i Skaarup have vi i Forvejen en Organistskole, som Staten alene maa holde, saa derfor kunde man der bygge meget mindre. Hvis Forholdet var det, at Staten ogsaa i Jellinge maatte holde en Skole foruden Kommuneskolen, som vi skulle tage Part i, var Sagen jo en ganske anden, men det er ikke Tilfældet. Der skal jo imidlertid ikke stemmes om dette Spørgsmaal i Dag, saa vi kunne tales ved om det siden. — „Himmelbjerggaarden“ skal jeg ikke opholde mig ved, da der foreligger et særligt Lovforslag derom. — Jeg skal heller ikke opholde mig ved Byggeforanstaltningerne paa Charlottenborg Slot. Jeg skal kun henvise til, at der er flere Hundrede Elever dernede, og at det er meget vanskelige Forhold, der arbejdes under. Jeg tror, at Omdannelsen af disse Ateliers dernede til Tegnestuer ikke kan gøres billigere, end det er foreslaaet. Kan det gøres billigere — og jeg skal lade det undersøge — vil det være mig en lige saa stor Glæde som Udvalget, det kan jeg forsikre Udvalget om. Men naar en Foranstaltning er nødvendig, sparer man jo i og for sig ikke noget ved at nedsætte en Bevilling, thi man opnaar derved kun, enten at Foranstaltningen slet ikke bliver udført, eller, hvis det er Meningen, at Ministeren skal prøve paa at udføre den, at Ministeren saa bliver nødt til at komme

og forlange en Ekstrabevilling, og det er ikke fornøjeligt for nogen af Parterne, synes jeg. — Med Hensyn til Skolen i Aarhus skal jeg ganske roligt afvente, om der kommer et acceptabelt Tilbud fra Aarhus. Naar Staten har givet 40,000 Kr., mener jeg ikke, man kan kræve mere af Staten, idet Aarhus By er mere interesseret i Skolens Ombygning eller Flytning, end Staten er det. Men hvis Aarhus By kommer med et Tilbud, som er saaledes beskaffent, at Staten uden Udgift ud over, hvad der her er foreslaaet, kan bygge en ny Skole paa et andet Sted, hvor den kan være tjent med at være, er det noget, jeg meget gerne skal være med til at overveje. Foreløbig er jeg ikke sikker paa, at noget saadant kan fremskaffes.

Fogtmand: Ved Finanslovens 1ste Behandling rejste det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) et Spørgsmaal af væsentlig administrativ Karakter, nemlig Spørgsmaalet om Herregaarden Nordruplunds Udstykning. Dette Spørgsmaal har ganske vist ikke fundet Udtryk i Ændringsforslag eller Bemærkning i Betænkningen, men da det er blevet omtalt baade af den ærede Ordfører for Afdelingen og af den højtærede Kultusminister, gør jeg Regning paa, at det ogsaa maa være mig tilladt at knytte nogle Bemærkninger til denne Sag. Disse Bemærkninger vil jeg gerne gøre med det Formaal for Øje, om muligt at vække Tingets og naturligvis først og fremmest den højtærede Ministers og det ærede Finansudvalgs Interesse og Energi for denne Sags videre Fremme i noget højere Grad, end jeg har Indtryk af, at der i Øjeblikket er til Stede. Der er jo neppe Tvivl om, at vi alle her i Tinget ere godt enige om, at nationaløkonomisk set vilde det være en stor Vinding for os, om vi kunde omforme vort Landbrugs Størrelse og Indretning i en ret væsentlig Grad. At de meget store Landbrug for Tiden ere en nationaløkonomisk Skade for os, derom er der neppe Tvivl, i alt Fald formodentlig ikke hos den Minister, som er bedst kendt med disse Forhold, nemlig Landbrugsministeren, idet jeg kan paaberaabe mig som Støtte for min Betragtning, at han i Sommer ved en Udtalelse om Landbrugets stærkt forbedrede Vilkaar kom til at nævne, at han dermed særlig havde tænkt paa det mindre Landbrug, og det er jo ogsaa absolut rigtigt. Men naar dette er Tilfældet, er der jo ingen Tvivl om, at det vilde være en Fordel, om det hele Land-